

Hva kan barn og familier bidra med i løpet av en gudstjeneste?

Det som gjør inntrykk på oss, og det vi husker best, er vanligvis der vi selv er aktive. Hvordan kan barn og familier få delta aktivt i en gudstjeneste?

Her er noen tips som barn kan utføre aleine eller i fellesskap med andre i familien. Lista kan gjøres mye lengre, bare fantasien setter grenser.

- Være med i gudstjenestegruppe som forbereder en eller flere gudstjenester, eller del av en gudstjeneste (eks bønnevandringen)
- Pynte til gudstjenesten, - blomster, puter til barna, temagudstjenester som høsttakkefest, bibeldagen
- Være med kirketjeneren i ulike oppgaver, eks ringe med kirkeklokkene, henge opp salmenummer, rydde etter gudstjenesten
- Ha ansvar for barnebordet. Kjøpe inn bøker, reparere og eventuelt kassere utslitte bøker, spisse fargeblyantene, se til at det er nok tegneark mm
- Kirkevert (fin familieoppgave)
- Kirkekaffen (hva med å la mannfolka, dvs fedre og sønner, i par-tre familier ha den oppgaven et par ganger i året) Kirkekaffen er en veldig viktig trivselsfaktor for alle som kommer!
- Delta i inngangs-og / eller utgangsprosesjon
- Gi informasjon før gudstjenesten begynner og lese kunngjøringene
- Lese tekst
- Lede (deler av) forbønnen. En voksen og et barn kan gjerne stå sammen!
- Til forandring kan en gruppe barn «rappe» trosbekjennelsen?
- Samle inn og / eller bære fram offer
- Være «postvakt» på en stasjon i bønnevandringen (Ha gjerne dobbelt mannskap slik at alle kan få noe tid til selv å delta)
- Være forsanger, alene eller som kor (Noen barn ynder å stå foran med mikrofon, og mange av dem er faktisk gode til å synge også!)
- Spille et instrument til en salme eller andre innslag, f eks under ofring, preludium eller postludium. Bruk den lokale musikk- og kulturskolen som samarbeidspartner!
- Drama / pantomime / dokketeater under prekenen / tekstlesinga. Kan dramaelevne fra Kulturskolen bidra?
- Dåp og nattverd åpner for mange ulike oppgaver som gjerne kan deles på flere. Dåp: Lesning, helle vann, rekke fram dåpsklut, holde boka til presten mens denne løfter dåpsbarnet. Nattverd: Hjelp presten på med messehakelen, bære fram nattverdelementene, være nattvertdeler.

I «Gudstjeneste for Den norske kirke» er det listet opp de oppgavene i løpet av en gudstjeneste som enten skal eller kan utføres av en eller flere medliturger. «Med medliturg menes alle personer som i tillegg til liturgen utfører liturgiske oppgaver i gudstjenesten.» (s 7.26). Her er det lagt opp til mye bredere medvirkning blant vanlige benkeslitere på en gudstjeneste enn det de fleste av oss er vant med fra før. Det er også lagt til «Mange av funksjonene kan med fordel utføres av barn og unge» (s 7.28). Tanken er at de som medvirker skal gjøre det representativt, altså at hvis et barn bidrar, så representerer det også de andre barna som er tilstede på gudstjenesten.

Vi må tenke vidt og bredt i forhold til hvem vi kan spørre om ulike oppgaver. Det viser seg at bare oppgaven er klar og tydelig, avgrenset i tid og rom, er det utrolig hva vi alle kan bidra med inn i fellesskapet. Hvis det er barn som blir spurt om å delta, har vi som spør en viktig oppgave i å gjøre det slik at dette blir noe barnet kan utføre med glans. Det innebærer at vi gir barn både trygghet og utfordringer, avpasset etter alder og modenhet. Som voksne «arrangører» har vi ansvar for tilrettelegging og det tekniske. Hvis f.eks. et barn skal lese en tekst, så må det være tid for øving og mikrofonen må være riktig innstilt.

Frivillige medarbeidere krever organisering. Når det blir mange av dem, kreves det enda mer! Mange menighetsråd har gode rutiner for arbeidsfordeling av eks. kirkeverttjeneste og andre oppgaver. Ofte må ansatte inn med koordineringsansvar. I en stab, samme hvor liten den er, bør det vurderes hvem som skal ha denne oppgaven, eventuelt om det kan settes bort til en ulønna medarbeider.